

ДАМО ТРИ ТИСЯЧІ!

ЗВЕРНЕННЯ

МОЛОДИХ ДОЯРОК-ТРЬОХТИСЯЧНИЦЬ
ОБЛАСТІ ДО ВСІХ МОЛОДИХ ДОЯРОК
КІРОВОГРАДЩИНИ

Могутніми кроками праці йде до свого піввікового ювілею Союз Радянських Соціалістичних Республік. Загартована випробуваннями дружба народів Країни Рад — запорука її процвітання, ознака її величчя й краси.

Весь радянський народ на честь знаменної дати широким фронтом розгорнув соціалістичне змагання, в яке включився понадотисячний загін кіровоградської комсомолії. У комсомольсько-молодіжних колективах шириться рух за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. Здійснити п'ятирічне завдання по виробництву й заготівлях продуктів рослинництва за чотири, а продуктів тваринництва — за чотири з половиною роки — такий термін намітили для себе трудящі Ульяновського району. Ця ініціатива знайшла найширший відгук серед молоді Ульяновського району й області.

Тваринництво оголошене ударною справою комсомолу. Велика честь для молоді — особистою участю розв'язувати одне з найскладніших завдань сільськогосподарського виробництва. І молоді тваринники виправдують сподівання, здобуваючи одну за одною ряд чудових перемог у праці, здійснюючи накреслення XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України. У змагання включилися 80 комсомольсько-молодіжних колективів молочнотоварних ферм області. Вони домагаються високої продуктивності громадського тваринництва, за починим знайшли беруть участь в механізації тваринницьких ферм і успішно освоюють механізми. 5280 молодих доярок трудяться нині на фермах Кіровоградщини, майже половина з них домоглася трьохтисячних надойв. Дояр-комсомолец Леонід Соловйов з Олександрійського кімного заводу, молода доярка Євдокія Мартиненко з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району минулого року подолали чотиритисячний рубіж і стали правопланговими у змаганні на честь 50-річчя СРСР. Вони здобули високі виробничі показники у першому кварталі цього року, на них рівняються всі тваринники області. Молоді передовики, за прикладом завідувачої фермою, Герої Соціалістичної Праці К. Дмитровської з Новомиргородського району, надають глибини й розмаху наставницькому рухові, готують чудові кадри тваринників.

Ми, підписуючи це звернення, даємо слово до 15 грудня виконати свої соціалістичні зобов'язання на другий рік п'ятирічки, одержавши по три тисячі й більше кілограмів молока від корови. Кожна з нас допоможе двом своїм подругам стати в число трьохтисячниць.

Ми звертаємось до вас, молоді доярки Кіровоградщини.

Розгортайте змагання на честь 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік! Ставайте в ряди трьохтисячниць! Три тисячі кілограмів молока від корови — це рубіж, досягнення якого гарантує достаток дешевого молока. Пам'ятаймо: Кіровоградщина зобов'язується виробити в 1972 році 338 центнерів молока на 100 гектарів сільськогосподарських угідь.

Юнаки і дівчата, працівники молочнотоварних ферм!

Ми закликаємо вас оволодівати передовими методами праці, економічними знаннями, освоювати механізми і боротися за комплексну механізацію трудомістких процесів на фермах, підвищення якості і зниження собівартості продукції тваринництва.

Впорядкуйте тваринницькі містечка, будинки тваринників, озеленітьте прифермські території. Хай кожна молода доярка посадить і догляне своє дерево, хай буде воно пам'яттю про рік славного ювілею СРСР.

Ми звертаємось до молодих тваринників із закликом розгорнути агітаційну роботу серед учнів випускних класів шкіл з метою залучення їх до праці у рідному колгоспі, в першу чергу — на фермах. Приплив свіжих сил збільшить вагу молоді у виконанні завдань дев'ятої п'ятирічки.

Ми закликаємо тих, хто вже сьогодні в рядах трьохтисячниць, взяти шефство над менш досвідченими доярками, над молоддю, яка прийшла на ферми з шкільної лави, допомогти їй досконалим оволодіти професією і подолати найвищі рубіжі у праці.

ПРИЙНЯТО 4 КВІТНЯ 1972 РОКУ
НА ОБЛАСНІЙ НАРАДІ МОЛОДИХ
ДОЯРОК-ТРЬОХТИСЯЧНИЦЬ.

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКСМУ

Рік видання XIII
№ 42 (1522).

ЧЕТВЕР, 6 квітня 1972 р.

Ціна 2 коп.

ЗА ДОСВІДОМ — ДОВЧЕНИХ

З ОБЛАСНОЇ НАРАДИ-СЕМІНАРУ МОЛОДИХ ДОЯРОК-ТРЬОХТИСЯЧНИЦЬ

Здавалось би, не їм потрібно вчитися доглядати корів — вони засвоїли цю науку чудово. Адже кожна з доярок, які зібралися на нараду-семинар, організовану обласним комітетом комсомолу, минулого року подолали трьохтисячний рубіж продуктивності громадської худоби. Та саме навчитись, запозичити передове і поділитись власним досвідом — саме з такою метою зібрались з усіх районів представники передової сільської молоді на державній обласній сільськогосподарській дослідній станції.

Учасники семінару, а в їх числі були і завідувачі відділами комсомольських організацій райкомів комсомолу, з виступу директора станції, кандидата сільськогосподарських наук О. К. Устимчика довідалися про історію цього закладу, про значну роботу, виконану його співробітниками для виведення і районування нових високоврожайних сортів сільськогосподарських культур.

Цікавою й повчальною була доповідь головного зоотехніка обласного управління сільського господарства М. В. Відоменка. Він торкнувся підсумків господарювання тваринників області у минулому і в першому кварталі цього року. Дояркам стало відомо, що в цілому Кіровоградщина виконала минулорічний план продажу державі молока, але 8 районів з ним не справились. Значить, працівники наших деяких ферм заборгували перед державою. А зобов'язання перед нею має бути справою священною і непорушною.

Торік середньорічний надій на

корову в області склав 2323 кілограми, а підняти його до 2500 кілограмів необхідно вже цього року. Це можливо тоді, коли кожна доярка усвідомить міру власної відповідальності за спільні здобутки. Усвідомить так, як Віра Бойченко, Таїса Ільченко з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, — першого року п'ятирічки вони одержали по 5570 кілограмів молока на корову.

Учасники семінару відвідали відділення дослідної станції Степове, де їхнім екскурсоводом по фермах була завідувача відділом тваринництва станції Н. Г. Бондаренко.

Ферма чудова. Два корівники, родильне відділення, телятники, як і належить, сяють чистотою, вапно на доріжках вбиває специфічний запах. Худоба утримується на прив'язі, влітку і взимку гуляє в таборі, що розташований поруч. Робота доярки значно полегшується механізмами і тим, що корми, крім концентратів, засипають скотарі. Красуні червоної степової породи, виокхані, доглянуті зразково, зорез дають щодоби до 11 кілограмів молока.

Захоплено оглядала ферму відділення Степового завідувача фермою колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району Герой Соціалістичної Праці К. П. Дмитровська. А потім розповіла про свої враження, про свою роботу. Катерина Петрівна 27 років завідує фермою. Їй уже 66, але на пенсію не збирається. Вона палкий прихильник тваринницьких механізованих комплексів. Перші доїльні апарати на фермі, роз-

повідала Катерина Петрівна, були зустрінуті недовіркою, але досить швидко завоювали визнання.

— Хіба можна надіти одними руками 87 тисяч кілограмів молока за рік, як надають наші тваринники? — питала К. П. Дмитровська. І всі розуміли, що рукам це не під силу.

Валентина Петренко з колгоспу «Росія» Новоукраїнського, Галина Калашник з колгоспу «Дружба» Онуфріївського, Ганна Михайлова з колгоспу «Заповіт Леніна» Світловодського районів поділились досвідом роботи. Галина Калашник минулого року здобула одне з перших місць в районі, надавши 3500 кілограмів молока на корову. Цьогорічне її зобов'язання — 3700 кілограмів. Вона удостоєна звання ударника комуністичної праці, за звання колективу комуністичної праці бореться ферма, де працює Галля. Нелегко вручну подоїти 18 корів, але вона вірить, що й на їхню ферму знайде дорогу механізація, і з вірою в успіх, як і всі в тому колективі, бореться за високу продуктивність тваринництва.

Передові молоді доярки послушали бригадира відділення Степове М. О. Кореня.

На нараді-семинарі виступив секретар обкому ЛКСМУ Михайло Громовий. Він вручив дояркам-трєохтисячницям грамоти обласного комітету комсомолу.

Учасники наради-семинару одностайно прийняли звернення до всіх молодих доярок області.

І. БЕЗДІТНИЙ,
спецкор «Молодого кочунара».

Ініціатива
ударну
працю
творчість
пошук

На фото: група учасників дводенної наради-семинару, доярки-трєохтисячниці з різних районів області. Першого дня вони зустрічалися з працівниками обкому комсомолу, дивились кінофільм «Джентльмени удачі».

Фото Ю. Лівашникова.

ТУРБОТУ — ХЛІБНОМУ ПОЛЮ

ПЕРШІ КРОКИ ЗРОБЛЕНО

Секретар комсомольської організації колгоспу Марія Баранова саме збиралася на транкторний стан, і запросила нас із завідувачим відділом комсомольських організацій районного комсомолу Олександром Дворниченком оглянути господарство. Хоч шлях від клубу до бригади недовгий, Марія астигла багато розповісти про діла комсомольців.

На обліку у колгоспі 28 членів ВЛКСМ. Більшість з них працюють у тваринництві, транкторній бригаді. І хлопці і дівчата у праці завжди серед перших. Особливо багато розповіла Марія про нову комсомольську бригаду, де бригадиром Валентин Нагернюк. У лютому до колгоспу на практику приїхали 6 комсомольців, які за путівками комсомольської ор-

ганізації навчаються у Голованівському СПТУ № 8. Відразу ж по закінченні практики хлопці здають екзамен і повернуться до колгоспу. Але вже й зараз юнаки працюють нарівні з досвідченими механізаторами. Ось ці молоді хлопці, новачки в бригаді, і стали ініціаторами створення комсомольсько-молодіжного колективу.

— Бригадир Валентин Миколайович розповів про справи у бригаді більш конкретно. — Марія знайомить нас з бригадиром, і він розпочинає розповідь про молодих механізаторів:

— По правді кажучи, спочатку ми не розраховували на таку значну допомогу з боку молодих. Доручили їм відремонтувати три нультиватори. А коли оглянули механізми, зважилися, що хлопцями можна доручити і більш складні роботи. Юнаки допомогли регулювати сівалки на ширину міжрядь, ремонтувати причіпне знаряддя, комплектувати сівалки до зчіпок, а як розпочалася посівна, всі працювали сівачами. Відзначилися Михайло Поліщук, Вячеслав Кошовий, Олексій Ткаченко.

Під час весняно-польових робіт молоді механізатори бригади намагалися працювати у швидкому темпі. Одним з перших в районі розпочали сібву ранніх зернових, першими й закінчили, бо ще з осені дбали про майбутній урожай: добре підготували площі, взимку проводили снігозатримання, потім вчасно піджили озимі. Тож і наслідки роботи відрадні: посіви озимих повністю збереглися, ранні зернові поспіло в оптимальні строки.

— Але це лише перші кроки у боротьбі за врожай. Попереду багато роботи, — і бригадир у цифрах відмічає обсяг робіт на декілька днів. — На 520 гек-

тарах зобов'язалися виростити по триста центнерів цукрових буряків. Засіяли цю площу намітили за чотири дні. Зараз готуються працювати по графіну, бо ж ясно: не дотримаємо графіна — не виконаємо зобов'язання.

Найбільші площі у бригаді зайнято під озимі — 1056 гектарів. Ці площі треба вчасно заборонувати. Незважаючи на несприятливі погодні умови, ці роботи підходять до кінця.

Комсомолец Леонід Вареник з цього приводу висловив загальну думку хліборобів:

— Нині несприятливі кліматичні умови. Але ж зобов'язання ми взяли підвищені. А дає слово — дотримаю його. Це і не дає нам права поспішити на непогоду.

Леонід Вареник разом з сівальником Павлом Сидоренком перед цією розмовою боронували посіви озимих. Не поспішали, працювали на малих швидкостях. Не тому, що цього дня на боронуванні озимих не були визначені норми, а тому, що дотримували всіх вимог агротехніки, боялися пошкодити посіви.

Отже, нова комсомольсько-молодіжна бригада взяла у новому році добрий старт. Вагомим вам гектарів, молоді хлібороби!

Ю. СТОРЧАК.

Колгосп ім. XX з'їзду КПРС

Голованівського району.

На фото: передовий механізатор колгоспу комсомолец Леонід ВАРЕНИК (зліва). Перед виїздом на сібву цукрових буряків комсомолец Віктор ТЕТІЄВСЬКИЙ та Олексій СТЕЦЕНКО встановлюють на сівалці тукопроводи (фото праворуч).

Фото автора.

ПЕДАГОГУ НА КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

СЕРЦЕ, ВІДДАНЕ ДІТЯМ

Ім'я видатного радянського педагога Героя Соціалістичної Праці, члена-кореспондента Академії педагогічних наук СРСР, заслуженого вчителя Української РСР Василя Олександровича Сухомлинського добре відоме не тільки в Радянському Союзі, а й далеко за його межами. Тридцять чотири роки працював у Павлівській середній школі талановитий педагог.

Своє життя він присвятив дітям. Водночас він зміг донести свої педагогічні роздуми до читача, назвавши найсвітлішою своєю працею «Серце віддаю дітям», яка вийшла у видавництві «Радянська школа» другим виданням.

В. О. Сухомлинський розповідає, як від того дня, коли дитина вперше переступила класний поріг, до закінчення початкової школи він допомагав дітям оволодіти знаннями, пробуджував розумові здібності і утверджував благородні почуття, виховував громадянську гідність, беззавітну відданість соціалістичній Вітчизні, любов до рідної землі.

Читаючи книгу, майже не помічаєш труднощів учительської праці. Можливо, що долаються вони «педагогічними хитрощами», а в окремих ситуаціях — «гармонією педагогічного впливу». Автор багато уваги приділяє розвитку мислення дитини, творчості в її житті, впливові літератури та музики. В окремому розділі порушуються питання формування дитячого колективу, виховання світогляду, розвитку патріотичних почуттів.

«П'ять років я вас віз за руку, віддаючи вам своє серце, — звертається автор до своїх вихованців. — Були хвилини, коли воно втомлювалося. Коли в ньому вичерпувалися сили, я поспішав до вас, діти...»

Наводять ряд цікавих прикладів, педагог показує, як у дітей виховується любов до праці — фізичної, розумової, прагнення зробити корисну справу для суспільства.

Книга «Серце віддаю дітям» — одна з небагатьох в сучасній педагогічній літературі, якій судилося щасливою долею і тривалого дозволиття.

Сподіваємося, що всі, кого цікавлять питання навчання і виховання молодого покоління, з користю прочитають цей прекрасний твір.

В. САЙКО.

редактор видавництва «Радянська школа».

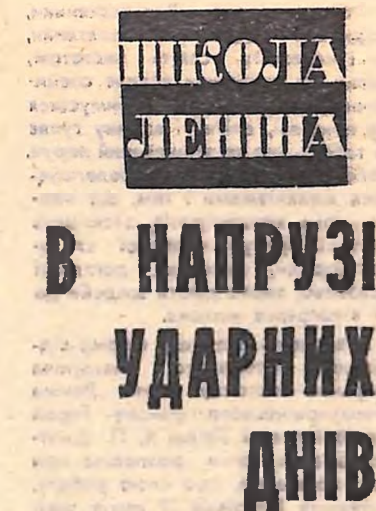
Відбувся Ленінський урок «Сьогодні працювати продуктивніше, ніж учора»

Зараз на будівництві Побузького нікелевого заводу — гаряча пора. До пуску першої черги заводу лишилось близько трьох місяців. Готуючись до Ленінського уроку «Сьогодні працювати продуктивніше, ніж учора», кожен комсомолец Побузького будівельного управління ще раз прочитав праці Леніна «Чергові завдання Радянської влади», «Як організувати соцзмагання», звернувся до матеріалів XXIV з'їзду КПРС.

Вони прийшли на урок з діловими пропозиціями, що народились на ристуваннях будови. Головні важелі підвищення продуктивності праці — це механізація робіт на будівництві, дисципліна та інтенсивність праці, використання прогресивних методів і прийомів, а також поліпшення організації соцзмагання. Про них і вели мову учасники уроку.

Бригада арматурників завершила план восьмої п'ятирічки на три місяці раніше строку, а в лютому виконання місячного плану сягало 169 процентів. Арматурник Едмундас Валюкас сказав, що такі результати цілком закономірні, бо бригада працює дружно, інтенсивно, намагаючись зберегти кожну робочу хвилину. Заняв колектив комуністичної праці дорожнє кожний член бригади.

Тесляр-бетонник Олександр Петрина сказав, що їхня бригада бореться за це почесне звання. Звини членів колективу простіше на робочих місцях не буває, але інколи доводиться чекати, доки підвезуть бетон. Організація його постачання — ось один з резервів високопродуктивної праці, вказав хлопець.

Михайло Запорожець, Борис Петрухін та Дмитро Оженко запропонували для мулярів, що працюють на будівництві плавильного цеху, встановити транспортери подачі цегли та розчину на ристування, а дільницю теслярів-столярів обладнати циркулярною пилою. Це теж допоможе працювати продуктивніше.

Секретар комсомольської організації будуправління Михайло Штука розповів, як всі бригади і дільниці включилися в соціалістичне змагання за дострокову здачу об'єкту, як регулярно підводяться підсумки цього змагання

та як його хід висвітлюється на зборах, в стінніках, по радіо.

Комсомольсько-молодіжна бригада арматурників, де бригадир Омелян Велет, закликала закінчити роботи на пускових об'єктах на місяць раніше запланованого строку. Секретар підкреслив, що учасникам уроку необхідно активніше включатись у цей рух.

Для того, щоб працювати ефективно, потрібно, крім усього, мати ще й достатній освітній рівень. Він дозволяє швидше опановувати новою технікою, краще орієнтуватись у питаннях виробництва. Тому на Ленінському уроці про свої успіхи в навчанні розповіли Михайло Акимов та Ніла Валюкайте.

Ленінський урок «Сьогодні працювати продуктивніше, ніж учора» на будівництві Побузького нікелевого став конкретною розмовою молодих будівельників про методи досягнення високо-ефективної праці. Незабаром урок принесе корисні наслідки. Вони виллються в комсомольські проценти виконання плану по підвищенню продуктивності праці, у дні дострокового пуску багатьох об'єктів будови.

На Ленінському уроці в комсомольській організації Побузького будівельного управління були присутні інструктор ЦК КП України М. Д. Довбуш, другий секретар Голованівського райкому партії М. І. Пустовіт та перший секретар райкому комсомолу А. П. Гейко.

В. ЛИСИЙ,

секретар партійної організації Побузького будівельного управління.

ВСЕСОЮЗНА КОМСОМОЛЬСЬКА ПЛАНЬОРКА

КИЇВ. (РАТАУ) Це слово, звичне в робочих буднях, сьогодні часто звучить в Жовтневому палаці культури Києва. Саме планьоркою назвали учасників всесоюзної наради-семинар перших секретарів міських і райкомів комсомолу, що відкрилась у столиці України.

Понад 200 комсомольських вождів з усіх республік країни зібралися, щоб повести конкретну, заінтересовану розмову про діла й турботи комсомольських організацій, повчитись один у одного,

запозичити все найкраще з досвіду роботи. Це необхідно, оскільки зовсім недавно, в ході звітів і виборів, до Ленінського комсомолу влилося нове поповнення. Понад 40 процентів перших секретарів райкомів комсомолу в цьому році вперше очолили їх. Тому в доповіді ЦК ВЛКСМ «Про організаційну і політичну роботу міських і районних комітетів комсомолу по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС» підкреслювалась важливість удосконалення стилю і методів роботи активу.

Під час семінару його учасники обговорюють ряд питань, пов'язаних з діяльністю комітетів ВЛКСМ по трудовому і політичному вихованню молоді. На один день вони стануть членами великої будівельної бригади. Їх «трудовий десант» на всесоюзній ударній комсомольській будові — кібернетичному центрі АН УРСР присвячується 50-річчю утворення СРСР. Комсомольські активісти братимуть також участь у змаганнях за нормативами комплексу ГПО, у вечорі інтернаціональної дружби.

Всесоюзна нарада-семинар триватиме до 8 квітня.

„ТОЧНІ“ СІВАЛКИ

Воронеж. Будь-яку бурякову сівалку можна оснастити апаратом точного висіву, який забезпечить розкладання насіння в ґрунті з постійними інтервалами. Механізм звільнить буряківників від необхідності проводити ручне прирівнювання — найбільш трудомістку операцію на вирощуванні цієї культури.

Апарат точного висіву сконструювала група вчених Воронежського

сільськогосподарського інституту. Прилад (він, до речі, експонувався на ВДНГ СРСР і дістав бронзову медаль) рекомендовано до виробництва.

РЕКОРД ТРАКТОРИСТА

Львів. Рекордного результату добирав на весняній сілці тракторист колгоспу імені Щорса Радехівського району Омелян Свистун. За зміну він засіяв зячменем 48 гектарів, вдовне перевищив норму.

● ГРЕЦІЯ:

ДІТИ НАРОДЖУЮТЬСЯ В ТЮРМІ

● ПІВНІЧНА ІРЛАНДІЯ:

УВ'ЯЗНЕННЯ БЕЗ СУДУ

● ПАР:

РАБОВЛАСНИКИ XX ВІКУ

● ФРАНЦІЯ:

ДЕМОНСТРАЦІЯ МОЛОДІ В ПАРИЖІ

15 ЦЕНТІВ — ЦІНА ЛЮДИНИ

Щоранку в сільськогосподарських районах Південно-Африканської Республіки дорогами бредуть групи виснажених африканців у супроводі кремезних охоронників із собаками. Це женуть на роботу ув'язнених, так званих «сільських в'язниць».

Расистський уряд ПАР створив у країні широку систему примусової праці на фермах, що належать білим. Щоб поставити дешеву робочу силу фермерам, власті практикують справжнє полювання на місцевих жителів. Пресловутий «Закон про перепустки» не допускає появи в громадських місцях африканців без спеціального посвідчення. Якщо його немає, то поліція арештовує «того, хто провинився» і потім направляє його в одну із «сільських в'язниць», де він фактично стає власністю якогось білого фермера.

Зважаючи, яку вигоду можна одержати, використовуючи без-

платну працю ув'язнених, південно-африканські поміщики поставили справу на широку ногу. Зі схвалення уряду в багатьох провінціях країни створені так звані кооперативні спілки фермерів, які фактично являють акціонерні товариства. Члени цих спілок фінансують будівництво в'язниць і одержують ув'язнених для роботи з урахуванням кількості акцій. За кожного ув'язненого фермер платить державі... п'ятнадцять центів.

Про те, в яких умовах утримуються і працюють мешканці в'язниць, расистські власті замовчують. Однак, час від часу дані про це потрапляють в пресу, і люди з жахом визнають страшну правду про порядки, що там панують. Ось що, наприклад, розповів журналістам Джеймс Садік, який відбував ув'язнення протягом шести місяців в одній із таких в'язниць. «Вночі нас по 60 чоловік запирали в одному

приміщенні. Підлога цементна, ніякого світла, цілі армії комарів. Нас мучила спрага. У вихідний годували червоним м'ясом, а в інші дні — кашею. Її варили в залізних бочках. Охолоджуючись, вона ставала твердішою за камінь. Ми годувалися нею весь тиждень».

В таких умовах утримуються в «сільських в'язницях» Південної Африки десятки тисяч африканців.

У провінції Натал один фермер наказав протягом п'яти днів не давати їжі африканцю, який пробував втекти. Коли місцевий священик намагався втихомирити цього новоявленого рабовласника, той цинічно заявив: «Я заплачу за нього 15 центів. Він належить мені. І я можу робити з ним все, що захочу».

15 центів, така ціна людини в цитаделі апартеїду — Південній Африці.

Л. ГУР'ЯН.
АПН.

Французький щотижневик «Юманіте-діманш» опублікував нещодавно лист 60-річної Євхії Вулгаріс, надісланий із Афін, а також репортаж із Північної Ірландії свого кореспондента Жана Клода Алланіка.

Агентство преси Новини пропонує усім читачів виклад цих матеріалів.

ЛИСТ МАТЕРІ

«Під час диктатури Метаксаса за прогресивні погляди був арештований мій чоловік, вчитель Костас Вулгаріс. Через деякий час його, тяжко хворого, грецькі власті передали нацистам. Він був розстріляний в концтаборі «Павлос Мелас».

В період окупації та після війни моя сім'я пережила багато горя. Нацисти відібрали все майно, а наш дім спалили. Я опинилась на вулиці без будь-яких зас-

обів для існування. Вісім років я провела у в'язниці.

Моя дочка політв'язень Елена Вулгаріс-Гомелас, знаходиться нині в тюрмі в Ларісі. Вона засуджена воєнним трибуналом на десять років, згідно брехливих звинувачень в антидержавній діяльності. Елена засуджена до тюремного ув'язнення за злочини, нібито здійснені нею в 1954 році, тобто коли вона була ще школяркою.

Незважаючи на відсутність до-

казів її вини і незважаючи на те, що Елена була на п'ятому місяці вагітності, воєнний трибунал посадив її на довгі роки до в'язниці. На суді вона заявила: «Я вірю в ті ж ідеали, що й мій батько, який віддав за них своє життя».

Чоловік дочки, Бабіс-Гомелас, якого за аналогічними звинуваченнями засудили на 15 років тюрми, був звільнений. Проте нині він знову за ґратами на острові Егіна за опозиційне відношення до воєнного режиму.

Мій 4-річний онук аперше побачив світ через заграване вікно. Мені вже небагато залишилось жити на цьому світі, і я боюсь, що не побачу своїх дітей вільними.

Я не можу собі уявити, що в наші дні у світі може панувати така нелюдська жорстокість. Коли ж прийде кінець цій драмі, драмі моїх дітей, всіх політичних в'язнів?»

«**ОЛЬСТЕРІ** сьогодні є дві професії, представники яких не сидять без роботи. Це — склярі та санітарі», — сказав мені молодий католик Майкл, борець за громадянські права. Він супроводжував мене по району Богсайд в Лондондеррі.

Ми йдемо сумними вулицями. Будинки схожі один на одного. На місці деяких будинків — пустирі. Більшість будівель стоїть із забитими вікнами. Що сталося з їхніми мешканцями: виїхали, арештовані чи вбиті?

«Скоро тут нічого не залишиться», — говорить Майкл. Рано чи пізно політика англійців повинна була привести до прямого зіткнення між армійськими підрозділами та борцями за громадянські права. Місто по суті знаходиться на обловоному стані. Вулиці патрулюються броньовиками. Солдати оточують будинок чи квартал, а потім влаштовують облогу. Іноді вони перекривають входи у великі магазини і обшукують тих, хто потрапив до них в «сітку».

Та саме в католицькому районі відбувався, як ніде, весь тягар ви-пробувань, що випали на долю

північноірландців. У Белфасті на початку вулиці Фолс-роуд стоїть казарма, обнесена колючим дротом та мішками з піском. Там ховаються ті, хто покликаний забезпечити в цьому католицькому гетто «порядок і закон», такі необхідні панам Фолкнеру та Хіту.

Протягом дня солдати патрулю-

ГНІВ І БІЛЬ ОЛЬСТЕРА

ють вулиці гетто. І горе вам, якщо у вас не буде при собі посвідчення або якщо ви викличете підозру: негайно слідуватиме «інтерв'ювання» — вас кинуть за ґрати без суду, навіть не пояснюючи, на який строк.

«Не можна бути спокійним і в себе вдома, тому що солдати можуть увірватися в будь-який час дня і ночі», — говорить Мері, яка проживає на одній з вулиць в районі Фолс-роуд.

Боротьба в Ірландії зовсім не релігійна, не схожа на ті, які велись в середині війни і як це намагасться представити Лондон. Ірландське питання — це соціальне

питання. Протистояння католиків і протестантів базується на класовій боротьбі між протестантською буржуазією, яка захищає інтереси британського імперіалізму, та експлуатованим робітничим населенням католицького віросповідання. Наприклад, 80 процентів населення Фолс-роуд не мають роботи.

Нині жителі католицьких кварталів відмовляються платити за квартири. Ця акція запропонована кілька місяців тому Асоціацією боротьби за громадянські права.

З тією ж пристрастю, з якою католики борються за свої елементарні права, протестанти намагаються зберегти своє привілейоване становище. Британський прапор, що звішений з вікна, — символ присутності тут англійських колонізаторів. І 300 років тому після перемоги Вільгельма Оранського над католиками протестанти і англійці розглядають ірландців як переможеної нації.

Колони, що пройшли вулицями Парижа в нічці березня, мали значно яскравіший і стрункіший вигляд, ніж звичайно, і не лише тому, що дні були теплі і сонячні — там в березні тут буває рідко. Яскравості колоні надавали самі маніфестанти — юнаки й дівчата Парижа та передмість столиці. Вони виїхали на вулицю з лозунгами, які близькі й зрозумілі всім трудовій молоді країни: «Робота, знання і професія — для всіх!»

Лихо капіталізму — безробіття найбільш боляче біс по молоді. У Франції, де безробітних нараховується близько півмільйона, кожному третьому, хто не має роботи, менше 25 років. 55 процентів випускників шкіл не мають ніякої професії. І це в той час, коли багато підприємств потребують кваліфікованих кадрів.

Не знаю, чи йшов в тій колоні дев'ятнадцятирічний безробітний Ерік Демюїнік. Його доля типова для багатьох молодих французів. Після школи йому насилу вдалось здобути професію майстра центрального опалення. Роботу по спеціальності знайти не вдалось. Куди він не звертався, всюди йому відмовляли. Юнаку пропонували хіба що місце чорнороба. Кінець-кінцем Ерік поступив на текстильну фабрику, де працював, за його словами, як робот. Але трапилось лихо — юнак захворів і знову залишився без роботи.

В колоніях маніфестанти кронувано чимало студентів. Вони навчаються, та з страхом думають про те, що їх чекає по закінченні навчання. Десятки тисяч молодих людей, котрі мають дипломи, не можуть знайти собі роботу по спеціальності, а часто й взагалі будь-яку роботу. Ось 23-річний Марн Стефан. Він закінчив школу хімії в Ліоні. Йому вручили диплом інженера. Але зараз його можна бачити на біржі праці. Вісім місяців він марно шукає роботу.

...Мені й досі вчуваються слова «робота, знання, професія — для всіх», які скандували тисячі голосів під час походу молоді від площі Наций до площі Бастилії. Але коли б в ті дні я був не в Парижі, а в інших містах Франції, я почув би ті слова і там. У 52-х містах країни відбулись демонстрації молоді. Зібравши під своїми лозунгами сотні тисяч молодих людей, Рух комуністичної молоді Франції (ДКМФ) довіда, що він є найкрупнішою політичною організацією молодого покоління країни.

Цими днями в Рух прийшло нове поповнення. Лише в Парижі під час маніфестації та мітингу в лави ДКМФ вступило 1650 нових членів. Лозунги, що майорять на весняному вітрі, за-

клинали молодь боротися за трансформацію суспільства, яке не може забезпечити всіх роботою, заиривати дітям робітників і селян доступ до навчання.

Особливого значення ця маніфестація набула в умовах пом'якшення активності лівацьких груп, серед яких найбільш стараються маоїсти.

«РОБОТА,
ЗНАННЯ

І ПРОФЕСІЯ —
ДЛЯ ВСІХ» —

ЛОЗУНГ
ФРАНЦУЗЬКИХ
ЮНАКІВ
І ДІВЧАТ

ти. Ні для кого не є секретом, що вони ставили своєю метою відірвати молодь від загального фронту демократичних і робітничих сил, відвернути її на шлях авантюри, які не відкривають перед молодими борцями краще майбутнє ніжних переспівів. Після провокації маоїстів на заводі Рено, що призвела до загибелі юнака, та бурхливої антикомуністичної хвилі, влаштованої на його могилі, буржуазні газети радо стверджували, нібито комуністи опинились в ізоляції.

Демонстрація у Парижі, як і в багатьох інших містах Франції, показала, що справа зовсім не такий. Маоїстські вожді потрапили під вогонь осуду всіх прогресивних організацій, а молоді люди Парижа, кронуваючи в колоні, яку очолювали члени Політбюро ОНП та керівники ДКМФ, знову продемонстрували, що саме в комуністах вони бачать найбільш стійких захисників своїх прав.

Ю. БОЧКАРЬОВ.
АПН.

Париж.

Англійські нарателі ні перед чим не зупиняються, щоб придушити рух ірландських патріотів, які борються за громадянські права, за проведення демократичних реформ, за соціальну і політичну справедливість. На з'явлення англійський парашутист переслідує жителя Лондондеррі, який брав участь у мирній демонстрації.

Фото ЮПІ — АПН.

ХЛОПЧИНА, В ЯКОГО ДОВГЕ ЖИТТЯ

Зима морозним інесом уже торкнулась її скронь. Та сіроглубі очі сяють молоді, коли Євгенія Євстигнівна в колі своїх малюків. Вона вихователь групи продовженого дня 2 «А» класу Новомиргородської середньої школи № 2. У неї свої діти уже дорослі. Свої турботи. Та, що не кажіть, найбільше турбот біля

цих вихрестих, кирпатих і веснякуватих хлопчиків і дівчаток.

...З чого починається любов до Батьківщини? З верби, що посадила вихователька в минулому році з дітьми, чи з листівки, яку одержали вони від школярів Білорусії? Написала Євгенія Євстигнівна листи в усі 15 республік Радянського Союзу. І ось учні з Мінська прислали в дарунок другокласникам набір художніх листівок з краєвидами столиці Білоруської РСР та інших міст і сіл.

Потім обмінялись новорічними привітаннями. Новомиргородці вислали своїм друзям пам'ятний сувенір — ляльку, одягнуту в українське вбрання. І одержали відповідь:

«...Велике вам спасибі за книги і подарунки. Вислали ми, листівки з зображенням священного у нас місця — Хатині. Багато наших піонерів побувало там. Зберемося всім класом ще раз. З нетерпінням чекаємо літа. Привіт Вашій учительці і вожатій. Учителюна З «В» класу Людмила Семенівна Крейніна».

Разом з книгами і листівками-фотографіями Хатині, яку німецькі фашисти спалили дотла разом з жителями, з бандероллю прийшла книжечка Віктора Шимука «Коль Гойши». Затамувавши подих, хлопчики й дівчатка слухали розповідь про відважного білоруського партизана Колью Гойшику, який пустив під укіс вісім поїздів з фашистами і бойовою технікою, а сам загинув.

— Дорогі діти, — сказала Євгенія Євстигнівна, — через рік ми вас будемо

приймати в піонери. Наш піонерський загін ми назвемо ім'ям славного сина білоруського народу Коль Гойшина. Напишемо матері Коль Гойшина листа, попросимо у неї дозволу. Вона — голова сільської Ради. Мужня і чудова жінка — колишня партизанка. Їй із 100 шийл Білорусії та інших республік діти пишуть листи. Називають її своєю матір'ю.

І ось Ольга Андріївна Гойшик відповіла на лист новомиргородців. На згадку малюкам вона прислала фотографію Коль — хлопчика, який прожив велике і яскраве життя.

«Дорогі і милі діти! Шановна Євгенія Євстигнівна! — говорилось в листі, — щиро вам вдячна за теплоту і повагу, за світлу пам'ять про Колью і любов до нього і до його подвигу!»

Колью з дитинства був дуже ласкавим, уважним і чуйним. Любив читати книги про війну, співати пісень. Його улюблена пісня була про Щорса. Перед самою війною Колью прийняли у піонери. На другий день війни гітлерівці топтали рідину землю, а невдовзі вони приїхали в наше село. Ми жили поблизу на хуторі. Фашисти оточили наш дім, почали бити батька Коль і мене, допитуючись, де зброя більшовиків. Батько мовчав. Я сказала, що ніякої зброї у нас нема, тоді мене вдарили по голові і я втратила свідомість. Фашисти високлики нас до криниці, обливали холодною водою і мучили знову. Коль побачив на мені кров, кинувся до фашистів з криком: «Гаді! Я

уб'ю вас за мамочку!» Німці били його нагаями.

Батька вироки схопили і розстріляли. Коль одужав і щоденно носив пораненим радянським воїнам хліб, молоко, все, що тільки міг роздобути. Потім Коль привів додому Орлова і Чертова — двох радянських офіцерів, які організували партизанський загін. Ми втекли до лісу. Коль почав ходити на завдання, він став мінером.

Одного разу Коль зайшов до мене в землянку, щоб попрощатись. Важко було в мене на серці — я чула біду. Сказала йому про це, але він відповів:

— Не плач, мамочко. Якщо я загину, то вас не забудуть.

Здійснились його слова. Мене не забувають. Запрошують до себе в гості з України, Молдавії, звідусіль...»

В Ленінській кімнаті запанувала тиша. Застигли в мовчанні хлопчики і дівчатка, похилили голови вчителі. Набігла сльоза на очі Євгенії Євстигнівни. Та ось вона підвелась і сказала:

— Дорогі діти, хто з вас хоче бути схожим на Колью Гойшику?

— Я-я-я!!! — злились в єдиний потік дзвінкі голоси.

А за вікном розквітала весна, голубіло небо — високе і бездонне, мирне небо, за яке віддав своє життя юний піонер з Білорусії.

В. ШУЛЬГА.

м. Новомиргород.

В ИРИБИ ці подовгу не за-
ложуються на прилав-
ках магазинів. Швидко роз-
продаються кофейні сервізи
«Корус», «Дитячий», «Світло-
водський», не зникають по-
пулярніший поплат на прибори
«Ювілейний», «Діти», «А»,
«Бджілля», «Піонер», прива-
блюють настільні ваз «Шпи-
шина», «Тюльпан» та інші
оздоблені здебільшого в тра-
диційній українській народ-
ному орнаменту сувенірні
подарункові вироби з май-

тяться з фарбами і відзнача-
ється привабливим зовнішнім
виглядом.

Світловодські майстри не-
рамієні є гідними наступни-
ками і продовжувачами ко-
лишніх умільців гончарного
ремесла. Кермічне вироб-
ництво в заводських умовах
поставлене на промислову
основу. Тепер на підприєм-
стві налагоджено серійний
випуск різного посуду і су-
венірно-подарункових ви-
робів. Все це, як і в давнину, їх

ративно-прикладної народ-
ної творчості.

Естафету професійної май-
стерності ветеранів кераміч-
ного ремесла дружно під-
хоплюють і гідно несуть ба-
гато молодих виробників.
Особливим умінням і кміт-
ливістю відзначаються ко-
смоніа Людмила Луцька,
Надія Сулім.

Заводський колектив ус-
пішно справився з минуло-
річною виробничою про-
грамою і успішно стартував у
другий рік п'ятиріччя. У ви-
робничих традиціях підпри-
ємства на честь 50-річчя
утворення СРСР з новою си-
лою розгорнулось соціалі-
стичне змагання за підвищен-
ня сортності майолінових
виробів, за економію мате-
ріалів і паливно-енергетич-
них ресурсів. Річний план
реалізації продукції виріше-
но виконати достроково, до
25 грудня.

Світловодські умільці по-
свідовно розширюють но-
менклатуру готової продук-
ції. Незабаром колектив ке-
рамічного заводу налагодить
серійне виробництво і почне
відправляти в торговельну
мережу кофейні сервізи
«Дзвіночок», прибори для
плову, варення і млинців
та ряд інших оригінальних
сувенірно-подарункових ви-
робів з майоліни. На терито-
рії підприємства незабаром
буде зведено в промислову
експлуатацію новозбудова-
ний цех фарфорового посуду.
Його щорічна продуктив-
ність — три мільйони оди-
ниць різних порцелянових
виробів, які будуть чудовою
окрасою інтер'єру та інтер'є-
рів різних громадських при-
міщень. На заводі розши-
рюється виробництво де-
коративних ваз і різних скульп-
турних композицій.

В. СЕРГІЄВ.

м. Світловодськ.

„РОСІЯНКА“, „ФЛОРА“ ТА ІНШІ

«Росіянка», «Флора», «Акорд»,
«Квард», «Тембр», «Старт» так на-
зва-
ли бражні пам'ятники своїм
платтям і костюмні тканини з шер-

ті та шерсті з вітроном, які лийно
запустили у виробництво. Ці вироби
удостосні найвищої оцінки.
Випуск двох зразків драпу і п'яти
зразків шерстяних тканин з лавса-
ном для дитячих костюмів налагоді-
ло в новому році також килимівське
тонкосуконне об'єднання.

(РАТАУ).

СВІТЛОВОДСЬКІ СУВЕНІРИ

оліни. Найбільш оригінальні,
як за композицією візерун-
ків, так і за технікою ви-
робництва, кофейні прибори. Во-
ни складаються з шести но-
лоритних чашок і блюдець
та вдало декорованих ко-
фейниць, цукерниць, сухар-
ниць та сметанника. В но-
менклатурному асортименті
Світловодського керамічного
заводу також чимало скульп-
турних виробів та цінних
за формою, майстерно роз-
писаних сувенірів, які ста-
ють прикрасою окрасою ко-
жної вітальні.

З давніх-давен в тутешніх
придніпровських краях міс-
цеві жителі займалися го-
нчарним виробництвом і їх
вироби знайшли загально-
визнання і славу.

Звичайна табуричанська
руда глина є прекрасним
вихідним матеріалом для ви-
готовлення майоліни — хо-
димої кераміки з розпи-
сом по сірій непрозорій по-
ліві, яка при випалі з'єднує-

оригінальні форми, малюнки
зовнішнього оздоблення у
великій мірі залежать від
талановитості, обдарованості
і хисту художника. Одним з
визначних умільців оздоб-
лення і розпису гончарної
продукції на заводі по праву
вважають Василя Ушапов-
ського.

Цей майстер народної
творчості разом зі своїми
колегами не так давно пред-
ставив свої найкращі роботи
на розгляд художньої ради
Міністерства промисловості
будівельних матеріалів УРСР
і здобув звання художника-
скульптора першого розря-
ду. Тепер В. Ушаповський та
інші заводські художники
працюють над створенням
нових цінних за формою
авторських столових прибо-
рів та інших побутових ре-
чей з майоліни. Найкращі
вироби незабаром будуть
відправлені в Москву на
присвячену 50-річчю утво-
рення СРСР виставку деко-

«Цейрнун-1» — так називається нова модель автожирів, сконструйованого
і побудованого вертолітною групою студентського дослідного конструктор-
ського бюро Куйбишевського авіаційного інституту. Ця літальна машина ва-
жить 126 кілограмів і розвиває швидкість до ста кілометрів на годину з дви-
гуном потужністю 38 кіловатт. По проекту висота його польоту досягне
2700 метрів. Аеродромом для нього може служити невеликий майданчик дов-
жиною 30—40 метрів.

На фото: літальний апарат «Цейрнун-1», сконструйований студентами,
готовий до польоту.

Фото Ю. ЄВСЮКОВА.
АПН.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД.
П'ЯТНИЦЯ, 7 КВІТНЯ.
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35
— Новини. (М). 9.45 — Для
школярів. «А у нас ще зи-
ма». (Потрозовський). 10.45
— Концерт самодіяльного
ансамблю «Зорі степові».
(П'ятигорський). 11.15 — До
всесвітнього Дня здоров'я.
«Здоров'я». Науково-по-
пулярна програма. (М).

12.00 — «Серебряні труби».
Художній фільм. (М). 13.30
— Новини. (М). 16.55 —
Програма передач. (Кірово-
град). 17.00 — «Працює
звоніти». (Ужгород). 17.10
— Наші поради. (К). 17.30
— Піонерський цирк «По-
смішна». (Харків). 18.00 —
«Книжкова скарбниця Ук-
раїни». (К). 18.30 — «Хро-
ніка тижня». (Кіровоград).
18.40 — Концерт вокаль-
ного ансамблю «Коллаж».
(К). 19.00 — Інформаційна
програма «Вісті». (К). 19.30
— Концерт. (Донецьк). 20.50
— Кіножурнал. (К). 20.45
— «На добраніч, діти!». (К).
21.00 — Програма «Час».
(М). 21.30 — Концерт. (М).
22.25 — Інтербачення. Ко-
льорове телебачення. Чем-
піонат світу з хокея. СРСР.

— ФРН. (Прага). В перер-
ві — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00
— Телевізії. (К). 11.10 —
Короткометражний фільм
«Нейке і білка». (К). 11.35
— Шкільний екран. Укра-
їнська література для уч-
нів 9 класу. (К). 16.05 —
Програма передач. (М).
16.10 — М. Шолохов. «Ти-
хий Дон». (М). 17.20 — Ко-
льорове телебачення. Для
дітей. Мультфільм «Розпо-
від старого моряна». 17.30
— «Об'єкти». (М). 18.00 —
Новини. (М). 18.10 — Ви-
ступас академічний хор
Будинку культури заводу
ім. Горькова. (М). 18.50 —
Польова пошта «Подвигу».
(М). 19.20 — Кольорове те-
лебачення. «Тасмачний мо-

нах». Художній фільм. (М).
21.00 — Програма «Час».
(М). 21.30 — Кінофестиваль,
присвячений 50-річчю утво-
рення СРСР. Художній
фільм «Юність Максима».
(К). 23.05 — Вечірні нови-
ни. (М).

СУБОТА, 8 КВІТНЯ. ПЕР-
ША ПРОГРАМА. 9.05 —
Кольорове телебачення.
Гімнастика для всіх. (М).
9.30 — Новини. (М). 9.45 —
Кольорове телебачення.
Концерт. (Ленінград). 10.15
— Для молодших школярів.
«Сто тисяч». «Чому». (До-
нецьк). 10.45 — На здобут-
тя Ленінської премії.
М. Шагинян. Тетралогія
про В. І. Леніна. (М). 11.15
— Інтербачення. «Екран
збирає друзів». (СРСР —

Угорщина). Переключна пе-
редача із Волгограда. 12.15
— Інтербачення. «Здо-
ров'я». (М). 12.45 — Кольо-
рове телебачення. «Музич-
ні зустрічі». (М). 13.15 —
Для дітей. І. Булишкіна.
«Забута мумія». Спектакль
літального театру. (Ленін-
град). 14.10 — В ефірі —
«Молодість». «Місто май-
стрів». (Рига). 15.10 —
Фільм — дітям. Кольоро-
ве телебачення. «Про що
мовчала тайга». Художній
фільм. 16.30 — Проблеми
удосконалення управління
народним господарством
на основі застосування
економіко-математичних
методів і обчислювальної
техніки. (М). 17.00 — Чем-
піонат СРСР з футболу.
СКА (Ростов) — «Динамо»
(К). 18.45 — Народний те-
леуніверситет економічних
знань. (К). 19.10 — Інфо-
рмаційна програма «Вісті».
(К). 19.30 — До 50-річчя
утворення Союзу РСР. «Му-
зичне мистецтво народів
СРСР». В перерві — «На
добраніч, діти!». (М). 21.00
Програма «Час». (М). 21.30
— Кольорове телебачення.

Телевізійний художній
фільм. (М). 22.35 — На
концерті Народного арти-
ста СРСР Г. Отца. (М). 23.50
— Інтербачення. Кольоро-
ве телебачення. Чемпіонат
світу з хокея. ФРН — Фін-
ляндія. (Прага). По закін-
ченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00
Чемпіонат СРСР з футбо-
ла. «Карпати» (Львів) —
ЦСКА. В перерві — новини.
(М). 18.45 — «Великий по-
двиг». Документальний
фільм. (М). 19.05 — «Вогні
цирку». (М). 19.50 — Кольо-
рове телебачення. Мульт-
фільми. (М). 20.10 — Між-
народна панорама. (М).
20.45 — «Поезія». Нові вір-
ші Р. Родченківського.
(М). 21.00 — Програма
«Час». (М). 21.30 — Кіно-
фестиваль, присвячений
50-річчю утворення СРСР.
Художній фільм «Поверне-
ння Максима». (К). 23.10 —
Вечірні новини. (М).

Про можливі зміни в
програмі вас повідомлять
дикторів радіо і телеба-
чення.

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу ком-
сомольського життя — 2-45-33, відділу пропаганди, від-
ділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського
обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.